

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 8CoP/248/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8817207530
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Agnesa Hricová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2022:8817207530.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Agnesy Hricovej a členov senátu Mgr. Miloša Greguša a JUDr. Denisy Novotnej Mlinárčikovej vo veci starostlivosti súdu o mal. L. O. nar. XX.X.XXXX zastúpeného kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Michalovce dieťaťa rodičov: C. O. nar. X.X.XXXX bývajúcej na ulici F. č. X v U. zastúpenej JUDr. Tomášom Jakubom advokátom Advokátskej kancelárie so sídlom na ul. M. R. Štefánika č. 2738/165 vo Vranove nad Topľou a Ing. L. O. nar. X.X.XXXX bývajúceho na B. ul. XXX/XX v F. P. v konaní o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Michalovce z 27.5.2021 č.k. 23P/81/2018 - 722 takto

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výrokoch I., II., a III. tak, že konanie v tejto časti zastavuje.

M e n í rozsudok vo výrokoch IV. a V. tak, že zaväzuje otca prispievať na výživu mal. L. 200 Eur mesačne od 1.9.2017 do 14.8.2020 a dlžné výživné 2 900 Eur za obdobie od 1.9.2017 do 14.8.2020 povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 240 Eur k rukám matky vždy k. 15 dňu v mesiaci od právoplatnosti rozsudku pod následkom zrocnosti celého výživného naraz v prípade nezaplatenia čo i len jednej z nich.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom rozhodol takto:

„ I./ Zveruje maloletého L. O., nar. XX.X.XXXX do osobnej starostlivosti matky.

II./ Právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia.

IIIa./ Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým každý páry kalendárny týždeň kalendárneho roka v čase od piatku od 18.00 hod. do nedele do 16.00 hod.

IIIb./ Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým počas letných prázdnin, počas prvých 14 dní v mesiaci júl od 1.7. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 14.7. toho ktorého roka do 18.00 hod. a od 1.8. toho ktorého roka od 10.00 hod. do 14.8. toho ktorého roka do 18.00 hod.

IIIc./ Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým počas vianočných sviatkov každý nepárny rok od 24.12. od 10.00 hod. do 26.12. do 17.00 hod. a každý páry rok od 31.12. od 10.00 hod. do 1.1. do 17.00 hod.

IIId./ Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým počas jesenných prázdnin každý nepárny rok od piatka, ktorý predchádza týždňu v ktorom začínajú jesenné prázdniny od 18.00 hod. do nedele, kedy končia jesenné prázdniny do 16.00 hod.

IIIe./ Otec je oprávnený stretávať sa s maloletým počas veľkonočných sviatkov každý párný rok od štvrtka, ktorý predchádza Veľkému piatku od 18.00 hod. do Veľkonočného pondelka do 16.00 hod.

IIIff./ Otec je povinný v stanovený deň a v stanovený čas si maloletého od matky prevziať a v stanovený deň a v stanovený čas maloletého matke vrátiť v mieste bydliska matky.

IIIg./ Matka je povinná maloletého na styk s otcom vždy riadne a včas pripraviť.

IV./ Zaväzuje otca povinnosťou prispievať na výživu maloletého L. O., nar. XX.X.XXXX sumou vo výške 200 Eur mesačne, ktoré je otec povinný platiť k rukám matky vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred od 1.9.2017 do budúcnosti.

V./ Dĺžné výživné za obdobie od 1.9.2017 do 31.5.2021 v celkovej výške 2900 Eur povoľuje otcovi splácať v mesačných splátkach po 240 Eur mesačne k rukám matky spolu s bežným výživným s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky sa stáva splatné celé dĺžné výživné.

VI./ Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania. "

2. Proti výrokom I., III., IV. a V. rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonnej lehote odvolanie otec. Uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. f) a h) CSP. Namietal, že napadnuté rozhodnutie vychádza z vyjadrenia kolíznej opatrovníčky L. I., ktorá v období od zmeny pobytu maloletého v decembri 2019 do 15.5.2020 nepreverila pomery a životnú úroveň maloletého v mieste nového bydliska, ktorá povinnosť vyplýva pracovníkovi sociálnej kurately z internej normy č. IN - 039/2018 (bod. 5.1). Vzhľadom na uvedené došlo v konaní k rozhodnutiu na podklade neoverených skutočností o pomeroch maloletého, čím súd rozhodol v prospech matky. Ďalej namietal, že v období od ustanovenia kolízneho opatrovníka maloletému do jeho sťažnosti (15.5.2020) nebolo dieťaťu kolíznym opatrovníkom umožnené vyjadriť sa v konaní, čo je v rozpore s čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, ust. § 43 ods. 1 Zákona o rodine a ust. § 38 CMP. Ani v tomto prípade si kolízny opatrovník nesplnil povinnosti voči maloletému, ktorého zastupuje v konaniach pred súdom, čím mu bránil v uplatňovaní zákonom chránených práv a slobôd. Z mailovej komunikácie medzi ním a kolíznym opatrovníkom zo dňa 12.5.2020 tiež o.i. vyplýva, že maloletý bol v období korona krízy v starostlivosti starých rodičov v E. nad D., kde nebola zabezpečená komunikácia so základnou školou, preto bolo dieťa oznámené na portáli základnej školy ako žiak, ktorý sa nezapája do e-vyučovania. Kolízny opatrovník neoznámil túto skutočnosť súdu, čím došlo k porušeniu záujmov maloletého a tiež k porušeniu internej normy č. IN - 039/2018 bod. 2, nakoľko záujem maloletého je prvoradým hľadiskom pri výkone funkcie kolízneho opatrovníka. Uviedol, že na základe týchto pochybení kolíznej opatrovníčky p. Mgr. L. I. podal dňa 15.5.2020 na ÚPSVaR Michalovce sťažnosť. Dňa 25.8.2020 bola sťažnosť vybavená ako neopodstatnená. Následne sa s prešetrovaním sťažnosti obrátil na Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny v Bratislave. Dňa 10.12.2020 mu bolo z ústredia oznámený výsledok prešetrovania s ťažnosťou s tým, že jeho sťažnosť bola vyhodnotená ako opodstatnená. Vzhľadom na uvedené otec navrhuje, aby súd predvolal ako svedka JUDr. U. K., PhD., ktorý bol v tom čase kontrolórom ÚPSVaR Michalovce. Dňa 12.2.2020 žiadal ÚPSVaR v Michalovciach o výmenu sociálnej opatrovníčky pre maloletého, na čo mu úrad dňa 22.2.2020 oznámil, že sociálnou opatrovníčkou maloletého bude Mgr. F. M.. Vzhľadom na podanú sťažnosť je podľa názoru otca Mgr. L. I. v konflikte záujmov, pretože možno mať pochybnosti o jej nepredpojatosti. Otec je toho názoru, že aj sudkyňa JUDr. Jana Uhrinová mohla byť Mgr. L. I. nepriamo ovplyvňovaná, keďže svokra konajúcej sudkyne bolo do odchodu do dôchodku zamestnankyňou ÚPSVaR Michalovce a s p. I. sa museli za roky spolupráce dobre poznať. Uviedol, že predmetnú skutočnosť zistil až po pojednávaní, ktoré sa uskutočnilo 27.5.2021 a ak by ju vedel skôr, podal by námietku zaujatosti aj proti konajúcej sudkyňi. Ďalej otec namietal závery znaleckého posudku č. 13/2019 zo dňa 23.6.2019 z ktorého súd pri rozhodovaní vychádzal, a ktorý je dva roky starý. Vytkol konajúcemu súdu, že nezohľadnil závery znalkyne, ktorá sa vyjadrila pozitívne k nemu aj k striedavej starostlivosti. Otec ďalej označil tvrdenia kolízneho opatrovníka, že s matkou nekomunikujú už dlhší čas a odmietli pomoc za účelom zlepšenia komunikácie za klamivé a zavádzajúce a v tejto súvislosti zdôraznil, že s matkou komunikujú o maloletom v potrebnej miere. Namietal aj vyjadrenie triednej učiteľky maloletého, že striedaním dvoch škôl by sa mohli prehýbiť vzdelávacie problémy dieťaťa. Poukázal na to, že počas dištančného vzdelávania, kedy prebiehala striedavá starostlivosť nastalo u maloletého v niekoľkých predmetoch zlepšenie, čo uviedla aj triedna učiteľka, preto sú jej vyjadrenia rozporné. Vytkol konajúcemu súdu, že nevykonal dokazovanie vyžiadanim si prospechu maloletého zo ZŠ P. odkiaľ bol maloletý vytrhnutý matkou bez jeho súhlasu ale porovnával len výsledky na ZŠ

v U., pričom aj tam došlo k zhoršeniu prospechu dieťaťa. Matka zhoršenie prospechu maloletého ospravedlňovala zmenou základnej školy a bydliska, neskôr prechodom z 1. na 2. stupeň a napokon COVID pandémiou. Keď predložil súdu na pojednávaní 27.5.2021 výpis známok maloletého, sudkyňa sa ho ironicky opýtala čo tým chce povedať, čo tiež svedčí o jej predpojatosti. Matka mu pritom doteraz neposkytla vysvedčenia maloletého, napriek tomu že sa k tomu ústne zaviazala na pojednávaní. Ďalej namietal, že mu súd nevydal zvukový záznam z pojednávania zo dňa 17.3.2021, na ktorom bol vykonaný výsluch maloletého, čo súd odôvodnil tým, že záznam neexistuje. Vzhľadom na uvedené nie je možné zistiť, či boli maloletému kladené otázky zrozumiteľne, či im rozumel, či boli jeho odpovede prepísané doslovne alebo sa prispôbili tak ako to vyhovovalo sudkyňi a kolíznej opatrovníčke. Nesúhlasil tiež s názorom súdu, že predstavy dieťaťa nie sú v jeho záujme. V tejto súvislosti poukázal na to, že sám maloletý pred súdom uviedol, že v U. nemá kamarátov, len spolužiakov. Matka sa k 1.7.2021 už štvrtý sťahuje, čo určite nie je stabilné prostredie pre maloletého. Otec poukázal na čl. 5 základných zásad Zákona o rodine a čl. 4 základných princípov CMP, keďže dieťaťu je nevyhnutné pri výchove venovať najväčšiu starostlivosť a s ohľadom na jeho vek a rozumovú vyspelosť pri rozhodovaní o veciach ktoré sa ho týkajú, treba vziať do úvahy aj jeho názor, ktorý má dieťa právo slobodne vyjadriť. Bezodôvodné potlačenie názoru dieťaťa, jeho zosmiešňovanie a autoritatívny prístup rodičov si dieťa nesie ďalej v živote ako príklad, ktorý sa prejaví vo vnútorných motívoch dieťaťa. V súdnych konaniach, ktoré sa týkajú maloletého dieťaťa, má preto právo byť vypočuté. Súd prvej inštancie nevzal do úvahy ním predkladané dôkazy, nahrávky uskutočnené náhodou bezpečnostnou kamerou v aute, z ktorých vyplýva, že maloletý prejavuje strach z konania matky a niekoľkokrát opakuje žiadosť vrátiť sa domov, ako sám uvádza, jeho domovom je rodný dom v F. P., odkiaľ ho matka svojvoľne odviekla do cudzieho prostredia, v ktorom okrem školy nemá možnosť nájsť si kamarátov, keďže matka počas odlúčenia už trikrát zmenila bydlisko. Viacnásobnými telefonátmi mu denne prejavuje lásku a prosí ho, aby sa mohol vrátiť domov. Deň pred pojednávaním mu telefonoval a žiadal ho, aby sudkyňi odkázal, že chce byť v striedavej starostlivosti. Matka by mala dieťaťu viac načúvať, je aj v jej záujme aby bol maloletý syn múdry a v živote konkurencieschopný. V jeho veku by malo byť prvoradé pre súd prihliadať na jeho názor. Súd nezohľadnil ani to, že počas dvojročného odlúčenia sa zhoršili jeho školské výsledky a to už na prvom stupni. Matka to pripisovala synovmu lajdáctvu, jemu však nedovolila pôsobiť na syna v tejto oblasti, keďže nedovolila maloletému ukázať mu žiacku knižku. Vybavil si síce prístup do elektronickej žiackej knižky, ale tam známky učiteľa zapisujú až s odstupom času, a vracat' sa neskôr so synom k učivu považoval za neefektívne. Matka svojou výchovou vytvorila u maloletého návyk sledovať televíziu, hrať hry a pozerat' rôzne nevhodné videá, čo preukazuje história stránok, ktoré maloletý pozeral v čase, keď bol u matky. Tento dôkaz predložený na pojednávaní 9.1.2020 právny zástupca matky spochybnil, ale súd má možnosť si tieto informácie overiť u príslušného mobilného operátora. Poukázal na čl. 12 ods. 1 a 2 Dohovoru o právach dieťaťa a § 38 CMP, podľa ktorých súd má povinnosť prihliadať na názor maloletého dieťaťa v rámci zisťovania skutočného stavu veci. Okresný súd vo Vranove nad Topľou však nariadil neodkladné opatrenie, ktorým udelil súhlas matke k odhláseniu syna zo ZŠ P. v M. na ZŠ D. v U. bez toho, aby predtým zistil názor maloletého dieťaťa, ktorý od troch rokov navštevoval MŠ a neskôr ZŠ v M., kam ho denne vozieval, pričom počas celých šiestich rokov cestovanie nemalo negatívny vplyv na školské výsledky maloletého L., práve naopak, aj podľa vyjadrenia jeho triednej učiteľky p. K. L., bol L. výborný žiak. Na základnú školu v M., ktorá má výborné referencie, bol maloletý zvyknutý, navštevoval aj ZUŠ na M. ulici, výtvarný odbor a v rámci celoslovenskej súťaže v Dolnom Kubíne získal druhé miesto. Vytrhnutie mal. L. z prostredia, na ktoré bol zvyknutý malo na neho určite nepriaznivý vplyv. Súd prvej inštancie vo Vranove nad Topľou mal pred nariadením neodkladného opatrenia zisťovať názor mal. L., ktorý je vo veku, keď chápe význam vzniknutej situácie a dokáže vyjadriť svoj názor. Je zrejmé, že matka maloletého sa odsťahovala do U. účelovo, presne v deň synových 9. narodenín. Nepresťahovala sa kvôli práci, keďže v tom čase bola nezamestnaná, navštevovala v U. zdravotnícku školu externou formou, výučba prebiehala iba jeden deň v týždni. Nepresťahovala sa ani k rodičom, pretože podľa synových slov ich tam nechce teta, ktorá býva s rodičmi matky. Matka so synom bývajú v podnájme, kde však nemôžu využívať jednu izbu, kde má vlastníč bytu uskladnené veci. Podľa slov matky jej na podnájme prispievajú rodičia, nespomenula však, že vzala staršiemu synovi U. časť úspor, o čom predložil čestné vyhlásenie. V M. pritom mala aj viac pracovných ponúk než v U.. Samotný maloletý L. sa vyjadril, že chce byť s oboma rodičmi, teda aj s otcom, ktorý sa mu venuje a zabezpečuje jeho potreby po materiálnej i nemateriálnej stránke. . Súd prvej inštancie neprihliadal na záujem maloletého dieťaťa ale na záujem matky, ktorý je v tomto prípade druhoradý. Tvrdenia matky, že sa k nej a deťom správal agresívne, sú klamstvá a účelové tvrdenia s cieľom poškodiť jeho meno. Pokiaľ ide o blok na pokutu nezaplatenú na mieste z 30.7.2017, na ktorom je jeho podpis, tento podpísal pod tlakom, keď ho v šoku o tretej ráno bezodôvodne odviekli na policajnú stanicu. K uvedenému incidentu neexistuje nijaká zápisnica, policajti odmietli

jeho žiadosť o vykonanie dychovej skúšky a zdravotné vyšetrenie matky dieťaťa. Ak by k skutočnému násiliu došlo 30.7.2017, matka by asi nečakala až do 11.9.2017, kedy opustila spoločnú domácnosť. Poukázal na ust. § 24 Zákona o rodine, v zmysle ktorého platí, že ak sú obidvaja rodičia spôsobilí dieťa vychovávať a ak majú o osobnú starostlivosť záujem, tak súd môže zveriť dieťa do striedavej osobnej starostlivosti obidvoch rodičov, ak je to v záujme dieťaťa a ak budú lepšie zaistené potreby dieťaťa. Súdna znalkyňa Mgr. W. M. vo svojej výpovedi síce uviedla, že vytrhnutie maloletého L. z doterajšieho prostredia mohlo uňho spôsobiť traumu, ale že sa v nových pomeroch už adaptoval, zároveň uviedla, že si nevie predstaviť realizáciu striedavej osobnej starostlivosti v dvoch základných školách, hoci usmernenie ministerstva školstva, vedy, výskumu a športu č. 2013-6855/17619:1-921 upravuje, že rozhodnutie súdu o striedavej osobnej starostlivosti, ktoré určí návštevu dvoch základných škôl treba rešpektovať. Ak maloletý zvládol prestup do novej školy, prečo by nemal zvládnuť školskú dochádzku do dvoch škôl? Nesúhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie, že pre maloletého je potrebné aby si vytvoril stabilný okruh kamarátov. Stabilný okruh kamarátov mal v bydlisku otca a v škole v M., konajúca sudkyňa sa však nevedela stotožniť s návratom maloletého do M., hoci maloletý bol ochotný navštevovať školu aj v bydlisku otca. Ku komunikácii s matkou podotýka, že na pojednávaní 9.1.2020 odôvodnil, prečo komunikácia medzi nimi prebieha elektronickou formou, čo v zápisnici z pojednávania absentuje, ale je to zrejme zo zvukového záznamu z pojednávania z ktorého vyplýva aj tvrdenie znalkyne, že ak by rodičia aj po rozvode chodievali spolu na dovolenky, bol by to dôvod na odporúčanie striedavej osobnej starostlivosti, čo je však z jeho pohľadu absurdné. Čo sa týka dvojakeho výchovného režimu a spochybňovania matkinej výchovy, k tomu konštatuje, že je povinnosťou rodiča zabezpečiť dieťaťu nielen obživu, ale aj vštepovať správne zásady morálky, viesť ho ku kritickému pohľadu na riešenie rôznych životných situácií, k tomu patrí rodičovský vzor, ale aj primerané študijné výsledky. Poukázal na to, že zhoršené výsledky maloletého v škole priamo súvisia s aktuálnou matkinou výchovou, čo neznamená, že dehonestuje jej výchovu, len poukazuje na fakt zhoršenia študijných výsledkov maloletého, jeho nešportovania a obezity a nedostatočného rozvíjania jeho výtvarného talentu. Na tento stav poukazoval pred súdnou znalkyňou, nie pred maloletým synom. Súdna znalkyňa nespochybnila jeho rodičovskú spôsobilosť len konštatovala, že je vo výchove prísnejší, čo však nepovažuje za negatívum. Nesúhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie, že maloletý nemá predstavu o tom čo je spojené so striedavou starostlivosťou a poznamenáva, že maloletý nemal predstavu, čo sa stane, keď ho matka vytrhla z prostredia, v ktorom sa do svojich deviatich rokov nachádzal a ako sa neskôr uvádza, dieťa to zvládlo. Vo vzťahu k napadnutému výroku o výživnom vytkol súdu prvej inštancie, že nezohľadnil skutočnosť, že od 9/2017 do 6/2020 uhrádzal manželské výživné 100 Eur mesačne. Poukázal na to, že jeho reálny príjem je predstavuje 346 Eur mesačne, preto nie je v jeho možnostiach hradiť výživné 200 Eur mesačne spolu so splátkou 290 Eur na dlžnom výživnom. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že mal. L. zverí do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov v dvojtýždenných intervaloch a výživné neupraví; alternatívne, aby zrušil rozhodnutie súdu prvej inštancie a vec vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Matka vo vyjadrení k odvolaniu otca uviedla, že otec sa v podanom odvolaní obmedzuje na spochybňovanie správnosti postupu a činnosti kolízneho opatrovníka, čo je pre rozhodnutie v tejto veci právne irelevantné. Pokiaľ sa otec týmto spôsobom snaží argumentovať, že správy kolízneho opatrovníka o jej bytových pomeroch alebo stretnutiach s maloletým súd nesprávne resp. neaktuálne, ide zo strany otca o nepravdivé a účelové tvrdenia. Z obsahu spisu je zrejme, že súd pri svojom rozhodovaní vychádzal aj zo správ kolízneho opatrovníka z 5.3.2021 (bod. 31 odôvodnenia rozhodnutia), ktorá obsahuje aktuálne informácie o bytových pomeroch dieťaťa v mieste bydliska. Taktiež súd dňa 17.3.2021 vykonal za prítomnosti kolízneho opatrovníka výsluch maloletého, čo tiež zakladá neopodstatnenosť námietok otca. Matka má za to, že konajúci súd sa dostatočne presvedčivo vysporiadal aj s ďalšími výhradami otca, ktoré opakovane prednášal na súdnych pojednávaníach, a ktorými sa snažil spochybniť jej výchovu. Námietky otca boli v priebehu konania vyvrátené, či ž jej vyjadreniami, resp. písomnými správami kolízneho opatrovníka a školy, ktorú maloletý navštevuje. Matka je toho názoru, že výhrady otca k postupu kolízneho opatrovníka nemôžu byť predmetom posudzovania v odvolacom konaní ale len v konaní o sťažnostiach podľa osobitného predpisu, čo v konečnom dôsledku aj otec uvádza. Poukázala na to, že predmetné sťažnosti otca k postupu kolízneho opatrovníka boli vyhodnotené ako neopodstatnené a opodstatnenosť bola preukázaná len v postupe, keď sťažnosť otca nebola vybavená ÚPSVaR v Michalovciach v zákonnej lehote, čo zreteľne vyplýva z obsahu oznámenia ÚPSVaR, Odbor kontroly zo dňa 10.12.2020 ako aj oznámenia ÚPSVaR zo dňa 13.1.2021. Otcom navrhnutý svedok - zamestnanec ÚPSVaR Michalovce na úseku kontroly, preto nemá žiadnu spôsobilosť svojou svedeckou výpoveďou zmeniť skutkový stav relevantný pre rozhodnutie v tejto veci. Matka sa v plnom

rozsahu stotožňuje s napadnutým rozhodnutím, v ktorom sú (bod 58. odôvodnenia) uvedené závažné dôvody, ktoré bránia zvereniu maloletého do striedavej osobnej starostlivosti. Zo záverov znaleckého posudku č. 13/2019 jasne vyplýva nevhodnosť striedavej starostlivosti s odkazom na konkrétne osobné pomery maloletého, ako aj oboch rodičov. Otec síce uvádza, že predmetný znalecký posudok má obsahovať argumentáciu k pozitívnemu hodnoteniu striedavej starostlivosti, túto však zo zjavných dôvodov nekonkretizuje, práve naopak znalec konštatoval, že v danom prípade môžu nastať problémy s návštevou dvoch škôl, pretože by to mohlo byť pre maloletého psychicky veľmi náročné. Otec účelovo vo svoj prospech vykladá nielen závery znaleckého posudku ale aj písomné správy triednej učiteľky maloletého a riaditeľky ŽŠ na D. ul. v U.. Triedna učiteľka v správe zo dňa 30.3.2021 potvrdzuje názor, že návšteva dvoch škôl nie je pre maloletého vhodná a riaditeľka ŽŠ vo svojom vyjadrení uvádza len to, že škola bude rešpektovať prípadne rozhodnutiu súdu resp. dohodu rodičov o návšteve dvoch škôl, čo v žiadnom prípade nevytvára o ne/vhodnosti návštevy dvoch škôl maloletým počas realizácie striedavej starostlivosti. Nesúhlasila s tvrdením otca, že maloletému sa zlepšili známky len počas dištančného vyučovania v období 5 týždňov kedy sa realizovala striedavá starostlivosť a v tejto súvislosti zdôraznila, že dištančné vzdelávanie sa realizovalo dlhšiu dobu, a to aj v čase keď bol maloletý v jej výlučnej starostlivosti a do školy sa s ním pripravovala prevažne ona. Návštevy u otca obmedzila práve preto, že syn chodil od otca nedostatočne pripravený do školy a v špinavom oblečení. Odmietla tvrdenie otca o tom, že sa o synove študijné výsledky nestará. Synov prospech sa zhoršil len v niekoľkých predmetoch a nie tak dramaticky, ako to otec opisuje. So synom sa doma pravidelne pripravuje, pomáha mu s domácimi úlohami a vedie ho k tomu, aby si zlú známku, ak ju niekedy dostane, opravil. Synov prospech teda konzultuje s triednou učiteľkou, s ktorou preberá každú možnosť, aby jeho študijné výsledky boli najlepšie. Určite preto ani nemá dôvod zakazovať L. aby otcovi ukázal žiacu knižku. Ak tak L. neurobí a na stretnutie s otcom žiacu knižku neprinesie je to preto, že sa ota bojí, o čom sa jej už viackrát zdôveril. Napriek uvedenému má otec prístup do elektronickej formy žiackej knižky, takže má prehľad o jeho výsledkoch. Základná škola v U. ktorú syn navštevuje, má taktiež výborné referencie a poskytuje rôzne mimoškolské aktivity. L. navštevuje aj umelecký krúžok, a preto rozvíjanie jeho talentu resp. záľub nie je nijako narušené. Na nové prostredie sa mal. L. adaptoval, rýchlo si našiel nových kamarátov, či už v škole alebo v mieste bydliska. Otec označuje jej presťahovanie sa do U. a vytvorenie domáceho prostredia v tomto meste pre syna za účelové. Nijako však nekonkretizoval, čo malo byť týmto účelom. Ak dôvodom má byť názor, že mu tým chcela brániť v stretávaní, tak uvedené tvrdenie je nepravdivé. Dôvod, pre ktorý aj s mal. L. otca opustila bolo to, že ďalšie spolužitie s ním už bolo pre ňu neznesiteľné. Bola terčom viacerých fyzických a predovšetkým psychických atakov zo strany otca, čo on sám priznal v konaní o rozvode manželstva a preukazuje to aj uložená sankcia za priestupok podľa § 49 ods. 1 pís. e) Zákona o priestupkoch. Mnohokrát bol svedkom tohto násillia voči jej osobe aj mal. L., ktorý toto správanie otca voči nej niesol veľmi zle. Teraz s mal. L. žije v U. v pokojnom a harmonickom prostredí, pričom sa bytové podmienky snaží neustále vylepšovať. Otec preto len neodôvodnene špekuluje o dôvodoch, pre ktoré zmenila nájomný byt, resp. prečo sa rozhodla žiť práve v U.. O jej osobných dôvodoch, ktoré zohľadňujú jej osobné a sociálne pomery, nemôže mať preto žiadnu vedomosť. Otcem predložené zvukové nahrávky sú dôkazom, ktorý je pre nezákonnosť neprípustný. Tieto nahrávky otec vyrobil účelovo, keďže sú zostrihané tak, aby obsahovali len časť rozhovorov, ktoré podporujú jeho nároky, a to bez kontextu ďalších vyjadrení. Nemožno ich označiť ani za náhodné, keďže je zrejme, že otec tlačil a manipuloval so synom bez jeho vedomia v prostredí v ktorom vedel, že nahráva vzájomný rozhovor. Zo záverov znaleckého dokazovania je zrejme, že mal. L. je na matku silne citovo naviazaný, pričom tento emocionálny vzťah je k matke intenzívnejší ako k otcovi. Závery otca, že sa maloletý chce natrvalo vrátiť do domu v F. P. alebo, že ho matka násillne odviekla, sú absolútne nepravdivé. V domácnosti s matkou má mal. L. vytvorené všetky podmienky pre svoj priaznivý vývin, nie je už svedkom fyzických a slovných útokov ktorých sa otec dopúšťal v minulosti a žije už v harmonickom a pokojnom prostredí, kde už nie je dennodenne vystavovaný otcovmu citovému vydieraniu. Otec aj v súčasnosti neustále vystavuje dieťa vnútornému konfliktu, keď od neho chce počuť presné vyjadrenia na položené otázky. Ak mu syn prezentuje vlastný názor, napr. aj ohľadne formy osobnej starostlivosti alebo rozsahu stretávania ktorý nekorešponduje s otcovým, následne maloletému vyčíta, že ho nemá rád. L. sa preto už naučil, že ma odpovedať otcovi presne tak, ako predpokladá, že si to otec želá. Preukazuje to aj zistenie znalkyne, ktorá pri stretnutí s otcom a maloletým konštatovala, že maloletý „... bol trochu napätý, snažil sa presne vyjadriť, veľmi mu záležalo na tom, aby bol ocko s jeho vyjadrením spokojný. Nebol až tak uvoľnený, ako v prítomnosti matky“ (str. 9 znaleckého posudku). Syn L. mu teda stále povie tak, aby mu vyhovel. V obsahu svojho odvolania otec neustále argumentuje faktom, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní neprihliadal na názor dieťaťa. Je však zrejme, že je to otec, ktorý svoj názor a svoje nároky považuje za názor dieťaťa. Pritom pojem „názor dieťaťa“

opakovane zamieňa so zásadou označujúcou „záujem dieťaťa“, čo je nesprávne. V každom konaní starostlivosti súdu o maloletých musí súd rozhodnúť v záujme dieťaťa, pričom prihliada aj na názor maloletého. Názor maloletého však nie je jediným kritériom, podľa ktorého súd rozhodne tak, aby to bolo v jeho záujme. Znalčka Mgr. M. jednoznačne v znaleckom posudku a aj vo svojej výpovedi na pojednávaní 19.11.2019 zhodnotila, že v prípade mal. L. a otcovho výchovného pôsobenia je striedavá starostlivosť nevhodná a bola by spojená s pravdepodobným výskytom emočných problémov. Súčasne bolo preukázané, že ak sa L. vyjadroval pred otcom, že chce podstúpiť striedavú starostlivosť, bolo to len preto, aby mu vyhovel, a to najmä kvôli otcovej autoritatívnej povahe. Tento záver jej viackrát v súkromnom rozhovore potvrdil aj L.. Znalčka zároveň potvrdila, že L. „nemá predstavu, čo je s tým (so striedavou osobnou starostlivosťou) spojené a aké by to mohlo mať pre neho následky“. V žiadnom prípade teda nedošlo zo strany znalca k spochybneniu inštitútu striedavej starostlivosti ako takého, ale k posúdeniu všetkých konkrétnych okolností u mal. L. tak, že neumožňujú, aby ho súd do tejto formy starostlivosti zveril. V otázke rozsahu vyživovacej povinnosti sa v plnom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvej inštancie a je to toho názoru, že otec účelovo prezentuje nižší príjem, aký reálne dosahuje, keďže je schopný dennodenne cestovať za prácou do M. a hradí všetky svoje životné potreby. Výška otcovho oficiálneho príjmu pritom nedosahuje ani hranicu minimálnej mzdy, čo je pri jeho zdravotnom stave, dosiahnutom vzdelaní, možnostiach a schopnostiach zjavne nedostatočné s ohľadom na zákonnú vyživovaciu povinnosť. Z výsledkov podnikateľskej činnosti otca v rokoch 2018 a 2019 je pritom zrejmé, že otec mal a má schopnosť dosahovať vyššie príjmy. Matka je toho názoru, že súd by mal pri určení potenciálneho príjmu otca (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine) vychádzať z aktuálnych ponúk na trhu práce podľa jeho dosiahnutého vzdelania a pracovných skúseností a tak určiť priemernú mzdu vo výške minimálne 1 500 Eur mesačne, ktorá je ponúkaná za pracú elektrotechnického inžiniera. Poukázala na to, že otec sám na pojednávaní 11.3.2021 uviedol, že aj v režime striedavej starostlivosti je ochotný prispievať na výživu maloletého 200 Eur mesačne a uvedenú sumu aj reálne platí od júna 2020 podľa vykonateľného rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26.6.2020 sp.zn. 6P/201/2017, preto sú námietky otca vo vzťahu k súdom určenému výživnému neopodstatnené. Navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil vo všetkých výrokoch.

4. Kolízny opatrovník vo vyjadrení uviedol, že trvá na svojom vyjadrení, ktoré prezentoval na pojednávaní 27.5.2021 a písomnej správe zo šetrenia pomerov v rodine maloletého zo dňa 5.3.2021. Rozhodnutie súdu prvej inštancie navrhol potvrdiť ako vecne správne a dôvodné. Vyslovil presvedčenie, že v prejednávanej veci nie je splnený predpoklad pre zverenie maloletého do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov, nakoľko vzťahy a komunikácia medzi rodičmi sú dlhodobo narušené. Komunikácia medzi rodičmi prebieha dlhodobo tak, že rodičia si vzájomne oznamujú svoje požiadavky, na ktoré spätne nereagujú a informácie o mal. L. si sprostredkujú cez dieťa, čo určite nie je vhodné. Rodičia majú odlišné predstavy o výchove maloletého, čo spôsobuje ďalšie problémy. K nevhodnosti zverenia maloletého L. do striedavej osobnej starostlivosti poukazuje najmä na závery znaleckého posudku a výpoveď znalčky na súdnom pojednávaní 19.11.2019. Maloletý síce opakovanne prejavil záujem o striedavú starostlivosť, no jeho vyslovený názor nemusí byť v jeho najlepšom záujme.

5. Ďalšie vyjadrenia neboli podané.

6. Konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých sa prejednávajú a rozhodujú podľa Zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“).

7. Podľa § 2 ods. 1 CMP na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 388 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

9. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 65 CMP bez nariadenia pojednávania podľa § 385 CSP a contrario v rozsahu danom ust. § 66 CMP v spojení s § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP, lebo nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani zrušenie.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že predmetom konania je úprava výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému L. na čas do rozvodu manželstva. Napadnutým rozhodnutím súd zveril mal. L. do osobnej starostlivosti matky (výrok I.), určil, že obaja rodičia majú právo zastupovať ho a spravovať jeho majetok (výrok II.), upravil styk otca s maloletým (výrok III.) a určil vyživovaciu povinnosť otca k maloletému od

začatia konania (výrok IV.) a dlžné výživné za obdobie od podania návrhu do 31.5.2021 povolil otcovi splácať v splátkach spolu s bežným výživným (výrok V.).

11. Odvolací súd z obsahu spisu zistil, že rozsudkom Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26.6.2020 č.k. 6P/201/2017 - 434 (čl. 546 spisu) bolo manželstvo rodičov právoplatne rozvedené a mal. L. bol zverený na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky s tým, že zastupovať a spravovať majetok maloletého budú obaja rodičia. Otcovi bola určená vyživovacia povinnosť na maloletého 200 Eur mesačne od právoplatnosti výroku o rozvode manželstva a bol upravený jeho styk s maloletým. Predmetný rozsudok nadobudol právoplatnosť 15.8.2020 vo výroku o rozvode, proti ostatným výrokom bolo podané odvolanie, o ktorom doposiaľ nebolo rozhodnuté.

12. Podľa § 100 CMP s konaním o rozvod manželstva je spojené konanie o úpravu pomerov manželov k ich maloletým deťom na čas po rozvode.

13. Podľa § 161 ods. 1 CSP ak tento zákon neustanovuje inak, súd kedykoľvek počas konania prihliada na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať a rozhodnúť (ďalej len „procesné podmienky“).

14. Podľa § 161 ods. 2 CSP ak ide o nedostatok procesnej podmienky, ktorý nemožno odstrániť, súd konanie zastaví.

15. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

16. Rozhodovacia prax súdov pripúšťa, že vydané rozhodnutie súdu o úprave výkonu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (§ 36 ZR) sa za istých okolností stane neúčinným. K neúčinnosti tohto rozhodnutia dochádza na základe právne významných skutočností, ako sú napríklad rozvod manželstva alebo obnovenie spoluzitia rodičmi maloletého (viď R 31/1968 a R 8/1982). Rozvod manželstva rodičov maloletého dieťaťa je skutočnosť, s ktorou zákon spája obligatórnu úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu na čas po rozvode (§ 24 ods. ZR), a to bez ohľadu na to, či prípadne už práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu (ne)boli upravené skorším rozhodnutím súdu alebo ich dohodou. Eventuálna skoršia úprava práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu (podľa § 36 ods.1 ZR) stráca účinnosť právoplatnosťou rozhodnutia o rozvode manželstva rodičov. Rozhodnutie sa v tomto prípade stáva neúčinným od momentu, kedy nastala právna skutočnosť spôsobujúca neúčinnosť tohto rozhodnutia (viď uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 306/2009 zo dňa 14. januára 2010).

17. V prejednávanej veci súd prvej inštancie rozsudkom vydaným dňa 27.5.2021 zveril maloletého do osobnej starostlivosti matky, určil výživné pre maloletého a upravil styk otca s maloletým a to napriek tomu, že mal vedomosť o tom, že dňa 15.8.2020 nadobudol právoplatnosť výrok o rozvode manželstva rodičov maloletého, ktorý bol súčasťou rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou z 26.6.2020 č.k. 6P/201/2017 - 434 (čl. 546 spisu). Právoplatnosťou výroku o rozvode manželstva rodičov mal. L. (a ktorým súd zároveň upravil pomery manželov k ich maloletému dieťaťu na čas po rozvode) vznikla neodstrániteľná prekážka konania, pre ktorú nie je možné v konaní o výchove a úprave styku pokračovať, a preto odvolací súd podľa § 388 CSP napadnuté rozhodnutie v tejto časti zmenil tak, že konanie o výchove maloletého (výrok I.) a úprave styku na čas do rozvodu (výrok III.) zastavil podľa § 161 ods. 2 CSP v spojení s § 378 ods. 1 CSP. Rovnako zastavil konanie aj vo výroku, ktorý na tieto výroky nadväzoval a bol na nich závislý, a to konanie o tom, kto bude maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok (výrok II.).

18. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Podľa ods. 2 citovaného ustanovenia obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

19. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

20. Pokiaľ ide o výroky o výživnom a dlžnom výživnom, odvolací súd po dôslednom oboznámení sa so spisovým materiálom dospel k záveru, že súd prvej inštancie riadne zistil skutočný stav (§ 25 a § 36 CMP), určil správny rozsah výživného pre mal. L., ale nesprávne vymedzil predmet konania, keď rozhodol o výživnom od 1.9.2017 do budúcnosti.

21. Vo vzťahu k odvolacím námietkam otca odvolací súd dodáva, že v konaní o určenie výživného sa použijú zásady, ktoré sú rozhodujúce pre určenie výživného. V danom prípade ide o ust. § 62 ods. 1, 2, 4 a 5 a ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, z ktorých vyplýva, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť trvajúca do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia sú povinní prispievať na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov a dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Aj pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov a pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť. Pri určení výživného súd prihliada nielen na odôvodnené potreby oprávneného, ale aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Odôvodnené potreby dieťaťa, na ktoré súd prihliada pri určovaní výživného sú rôzne podľa okolností každého konkrétneho prípadu, pričom závisia od veku dieťaťa, fyzickej a psychickej vyspelosti, zdravotného stavu a spôsobu a obsahu jeho prípravy na budúce povolanie. Medzi odôvodnené potreby dieťaťa patria okrem bežných potrieb ako výživa vo vlastnom zmysle slova, šatstvo, bielizeň, obuv, náklady na bývanie aj ďalšie potreby súvisiace s rozširovaním a prehĺbovaním vzdelania dieťaťa, rozvojom jeho záujmov, prípravou na budúce povolanie a tiež kultúrne, športové a rekreačné potreby, t.j. všetky nevyhnutné potreby, ktoré vyžaduje v súčasnosti život kultúrneho človeka. Pokiaľ otec v podanom odvolaní namietal, že si nemôže dovoliť hradiť súdom určené výživné, a to vzhľadom na jeho nízky príjem 346 Eur mesačne, odvolací súd konštatuje, že otec ničím nepreukázal, že by vyvíjal aktivitu smerujúcu k hľadaniu lepšie plateného zamestnania, keďže jeho príjem nedosahuje ani úroveň minimálnej mzdy, pričom je zjavné, že tento príjem mu nepostačuje ani na úhradu jeho základných výdavkov. Súd prvej inštancie preto správne aplikoval ust. § 75 ods. 1 vety druhej Zákona o rodine, ktoré modifikuje posudzovanie zákonných kritérií určovania jednotlivých typov výživného, teda i výživného rodičov k deťom v tom smere, že rozširuje východiská zisťovania a posudzovania možností, schopností a majetkových pomerov povinného rodiča, teda aj jeho životnej úrovne o zisťovanie ich potenciality, pričom princíp potenciality má prednosť pred princípom fakticity, to znamená, že súd je povinný prihliadať aj k zjavne nevyužitým schopnostiam povinného rodiča. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti preto nie je smerodajné, aký príjem rodič v skutočnosti dosahuje alebo či vôbec pracuje, ale to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosti, zručnosti, pracovné skúsenosti a podobne. V ďalšom je potrebné zdôrazniť, že vyživovacia povinnosť rodičov k deťom je zákonná povinnosť, z čoho vyplýva, že každý rodič je povinný usmerňovať svoje pracovné a životné aktivity tak, aby plnenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom nebolo ohrozené. Všeobecne možno konštatovať, že pokiaľ rodič plánuje zmenu, či už v oblasti zamestnania, bývania, investícií či počtu vyživovacích povinností, musí mať na zreteli vždy už existujúce vyživovacie povinnosti tak, aby ich plnenie žiadnym spôsobom neohrozil, a to aj s predpokladom neustále sa zvyšujúcich potrieb detí, preto len samotné poukazovanie na svoje výdavky neznamená, že súd musí tieto výdavky akceptovať a uprednostniť ich pred plnením vyživovacej povinnosti k maloletému dieťaťu. Práve naopak, rodičom, ktorí už majú existujúcu vyživovaciu povinnosť, nemožno brániť v ich vyššie uvedených aktivitách, avšak každý rodič si musí uvedomovať svoju rodičovskú zodpovednosť a primerane tomu prispôbiť i svoj osobný život, a teda vynaložiť zvýšené úsilie na dosiahnutie adekvátneho príjmu na zabezpečenie odôvodnených potrieb všetkých vyživovaných osôb.

22. Pochybením súdu prvej inštancie bolo, že vymedzil predmet konania, teda určenie výživného pre maloleté dieťa na čas do rozvodu od podania návrhu do budúcnosti, teda aj po nadobudnutí právoplatnosti rozsudku o rozvode manželstva rodičov. Nadobudnutie právoplatnosti rozsudku vo výroku

o rozvode manželstva má, ako už bolo vyššie spomenuté, ten následok, že všetky rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas do rozvodu strácajú účinnosť a to bez ohľadu na to, či rozsudok o rozvode manželstva nadobudol právoplatnosť aj vo výrokoch o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom načas po rozvode. Zjednodušene povedané, v konaní o určenie výživného na čas do rozvodu môže byť výživné určené len do právoplatnosti výroku o rozvode manželstva rodičov maloletého dieťaťa, v tomto prípade do 14.8.2020, pretože výživné určené rozvodovým rozsudkom pre maloleté dieťa na čas po rozvode je potrebné plniť od právoplatnosti výroku rozsudku o rozvode manželstva bez ohľadu na nadobudnutie právoplatnosti ostatných výrokov rozsudku a teda aj výroku o výživnom pre maloleté dieťa na čas po rozvode. Uvedený záver nepochybne vyplýva aj zo samotnej podstaty konania o rozvod manželstva, s ktorým je zo zákona spojené konanie o úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletým deťom na čas po rozvode manželstva rodičov (§ 100 CMP, § 24 ods. 1 Zákona o rodine). Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd zmenil rozsudok vo výroku o výživnom (výrok IV.) podľa § 388 CSP a zaviazal otca prispievať na výživu mal. L. 200 Eur mesačne od 1.9.2017 do 14.8.2020, nakoľko rozsudok o rozvode manželstva vo výroku o rozvode nadobudol právoplatnosť 15.8.2020.

23. Odvolací súd v dôsledku zmeny rozhodnutia o výživnom pre maloleté dieťa na čas do rozvodu manželstva rodičov vypočítal dlžné výživné 2 900 Eur za obdobie od 1.9.2017 do 14.8.2020 s tým, že zohľadnil plnenia od otca v tomto období, keďže otec si od septembra 2017 plnil vyživovaciu povinnosť k maloletému v rozsahu 100 Eur mesačne, od 9.1.2020 v rozsahu 180 Eur mesačne a od júna 2020 v rozsahu 200 Eur mesačne (viď bod. 70 odôvodnenia napadnutého rozsudku), ktoré povolil otcovi splácať po 240 Eur mesačne vždy k. 15 dňu v mesiaci od právoplatnosti rozsudku pod hrozbou zročnosti celého dlhu v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky, pričom pri rozhodovaní o splatnosti dlžného výživného zohľadnil výšku dlžného výživného ako aj schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča, tak aby nebol zaplatením dlžného výživného ohrozený riadny výkon vyživovacej povinnosti povinného. Odvolací súd neakceptoval námietky otca k výške splátok dlžného výživného, pretože nižšie splátky (ktoré otec navyše nekonkretizoval), by boli v rozpore s účelom výživného a vzhľadom na dĺžku súdneho konania (ktoré začalo v roku 2017) povinný otec mohol a mal s prípadným nedoplatkom počítať.

24. Pre úplnosť odvolací súd poznamenáva, že o námietke zaujatosti vznesenej otcom v odvolaní nerozhodoval, pretože táto nebola uplatnená v lehote 7 dní v zmysle ust. § 53 ods. 1 CSP, keďže otec uviedol, že sa o dôvode, pre ktorý je konajúca sudkyňa JUDr. Jana Uhrínová vylúčená z prejednávania a rozhodovania tejto veci dozvedel po pojednávaní, ktoré sa konalo dňa 27.5.2021 a námietku zaujatosti uplatnil až dňa 22.7.2021 spolu s podaným odvolaním, pričom na neskôr uplatnené námietky zaujatosti súd neprihliada a v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá (§ 53 ods. 1 druhá veta CSP).

25. Rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 3 vety druhej CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 a nasl. CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Uvedená povinnosť neplatí, ak je dovolateľ fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).